

Перший крок до вирішення проблем – діалог

Проблема освітлення вулиць для сільської місцевості одна з найгостріших. Адже, в той час, коли більшість українських міст всю ніч освітлюються за допомогою ліхтарів і неонових вивісок на магазинах, у деяких українських селах на допомогу приходять лише ручні ліхтарики. Така незручність не тільки вагомо відділяє село від міста, а ще й веде за собою безліч загроз: страшно повертатися з роботи увечері, вдівчі вища ймовірність нападу чи грабунку, можливість завдати собі шкоди при несприятливих погодних умовах тощо.

На щастя, про дані небезпеки потроху починають забувати жителі села Біла. Завдяки мудрому керівництву сільського голови Володимира Шматка по вулицях села, як грибочки після дощу, з'явилися вже 411 ліхтарів. І це ще не все: у селі є вулиці, які досі не знають світла. Це, приміром, такі, які дехто і не відносить до Білої: Бучацька, Шашкевича, Чарнецького,

Сагайдачного, Стуса, Бр. Лепких, Золотарка та Камінна. Але смію вас запевнити, всі ці вулиці знаходяться на території села, тому так само мають право на освітлення, як і інші його частини.

У січні ц.р. був проведений господарський переоблік населення та худоби по території села. Більше тижня сільський голова спільно з працівниками сільської ради та інших установ відвідували кожну білицьку оселю. Як завжди, пан Володимир запитував, які у людей проблеми, що їх хвилює. Коли дійшла черга до мікрорайону Золотарка з вище зазначеними вулицями, то їх мешканці одноголосно виразилися: треба вуличного освітлення. Тому Володимир Петрович вкотре поспішив на допомогу своїм односельчанам.

Насамперед, щоб вирішити проблему з освітленням, сільський голова провів збирання з жителями вулиць Сагайдачного, Шашкевича, Камінної, Стуса та Бр. Лепких. У п'ятницю, в зазначений час, на розі біля кафе «Золота арка» зібралось близько 45-ти мешканців. Всі вони були зацікавлені у вирішенні даної проблеми, тому діалог йшов легко. Сільський голова повідомив про виконану роботу у плані освітлення і по-

яснив що потрібно, щоб принести світло і в цей мікрорайон. Про все що їх цікавило, люди запитували, а голова чітко відповідав. У результаті конструктивної розмови було вирішено: усім жителям мікрорайону Золотарка на чолі з Володимиром Петровичем зайнятися пошуком матеріалів та майстрів для виконання робіт по освітленню вулиць. На тому і розійшлися.

Як любить повторювати Володимир Шматко, створити Євросоюз можна і у своєму селі, не чекаючи підписання ніяких угод. Адже, якщо ми прагнемо змінити життя на краще, треба починати з себе.

*За народним зібранням спостерігала Аліна Сокальська
Фото авторки*

Фотозамальовка

Газета «Білівський часопис» започатковує нову рубрику під назвою «Фотозамальовка». Вона щомісячно знайомитиме вас з кращими роботами місцевих фотографів. У кожному випуску рубрика матиме іншу тему, а фотографії ділитимуться з читачами поглядом свого професійного ока, себто об'єктивна, на неї. Оригінальність у роботах вітається!

«Духовні святині села»

Ірина Чайка

Сергій Коцан

Сергій Коцан

Іван Кулик

Ірина Чайка

Іван Кулик

Світла пам'ять

У січні відійшли у вічність:
Мельник Ярослав-Іван Миколаєвич,
Королюк Ярослав Михайлович,
Хмелик Анна-Ярослава Іванівна,
Скалецька Параска Іванівна;

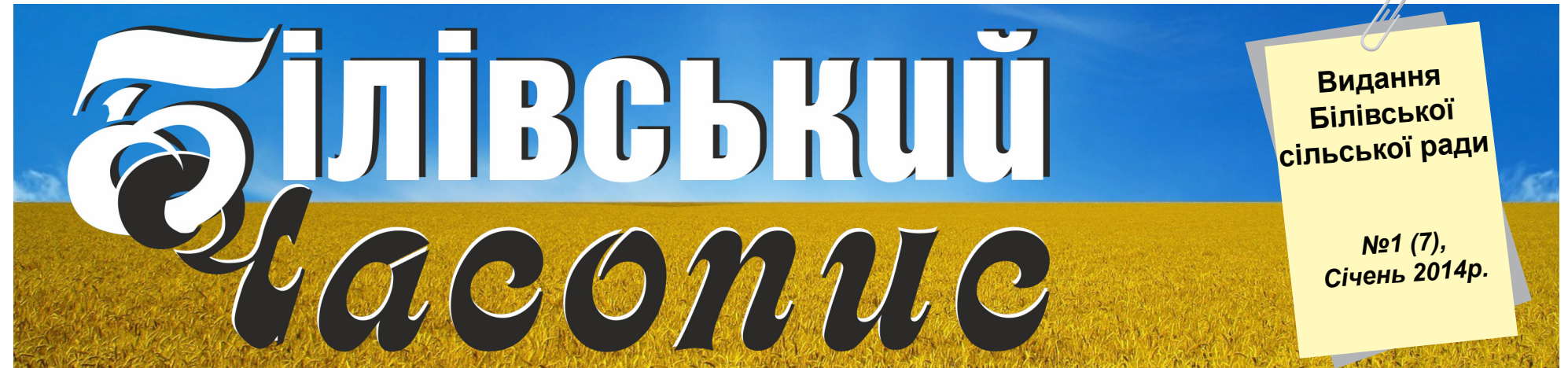
Павліна Ярослав-Ганна Станіславівна;
Морозюк Іванна Йосипівна.

*Білівська сільська рада висловлює глибокі співчуття
рідним та близьким померлих. Вічна їм пам'ять.*

Засновник та видавець —
Білівська сільська рада.
Газета надрукована за кошти Білівської сільської ради

Свідцтво про державну реєстрацію ТР № 598-198р від 05.03.2013 р.
Друк: газета надрукована з допомогою власних друкарських засобів
Наклад 1 000 примірників.
Передрук матеріалів з посиланням на «Білівський часопис» є обов'язковим.

Адреса:
вул. Штокалівка, 158, с.Біла,
Чортківський район
Випусковий редактор **А.Ю. Сокальська**.
Верстка та дизайн **А.Я. Боднар**.

Видання
Білівської
сільської ради

№1 (7),
Січень 2014р.

Мирний мітинг пройшов у Білій

Трагічні події днями сколихнули Україну – п'ятеро молодих хлопців-активістів поклали свої голови під час протистояння на вулиці Грушевського у Києві.

Село Біла не могло залишитись осторонь таких страшних реалій. Насамперед, розпорядженням сільського голови з 22-го по 24-те січня оголошено Днями жалоби по території села і прикріплено до національних прапорів на держустановах чорні стрічки. 23 січня, о 12.00 дня, на площі перед сільським будинком культури був проведений одноденний мир-

ний мітинг. Під час цього всі державні та приватні установи села припинили свою роботу, а основна частина їхніх працівників взяла участь у мітингу. Також на мітингу були присутні учні школи від 5-го класу і небаудужі жителі села.

Розпочався мітинг молебнем за упокій душ загиблих, який відправили священники двох конфесій –

о.Володимир Заболотний та о. Богдан Верхомій. Згодом всесесні отці виступили перед народом з приводу останніх трагічних подій. Звернувся до білівчан і їхній голова Володимир Шматко. Пан Володимир поділився своїм баченням ситуації і висловив співчуття з приводу смерті невинних людей на Майдані.

Закінчення на стор. 2

Кого приніс лелека?

31 грудня у с. Біла народилася
Ковальчук Андріанка

Білівська сільська рада щиро вітає батьків з такою радісною подією і бажає щастя та міцного здоров'я їм та їхньому малюку.

Вітаємо!

Щірі привітання з днем народження
линуть до коханої мами, дорогої бабусі та
прабабусі, Гевко Оресті Петрівни.

*Де взяти сілв, щоб вдячність передати
За все добро, за ласку, за любов,
За світ оцей, що нам подарували,
І за тепло що даруєш знов.
Бажаємо світлої радості й сили,
Ласкавої долі, добра і тепла,
Щоб ласку Вам сдало небесне світло,
Здоров'ям наповнила рідна земля!
Бажаємо щастя багато-багато,
Хай злагода й мир залишаються в хаті,
Хай горе обходить завжди стороною,
А вітха приходить і ласється рікою.
Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є,
Хай силу й здоров'я Господь Бог дає.*

*З повагою і любов'ю діти,
внуки та правнуки.*

Вітаємо!

У січні свої дні народження
відсвяткували:

Байдужа Михайло Григорович, депутат Білівської сільської ради;
Буряк Ганна Степанівна, депутат Білівської сільської ради;
Демкович Микола Іванович, депутат Білівської сільської ради;
Паранів Степан Андрійович, депутат Білівської сільської ради;
Трендовецька Ольга Свстахівна, завідувача сільською бібліотекою;
Провальна Галина Петрівна, медсестра загальної практики амбулаторії загальної практики сімейної медицини;
Батрин Павло Іванович, директор ДП «Нива»;
Осьмак Галина Данилівна, бухгалтер ДП «Нива».

Білівська сільська рада приєднується до всіх привітань, зичить міцного здоров'я, щастя, успіху в роботі і сімейного благополуччя!

Вітаємо!

Дорогу подругу та незамінну наставницю, Кулій
Євгенію Михайлівну, яка 1-го лютого відсвяткувала
свій 80-річний ювілей, щиро вітають друзі та колеги
по роботі.

*Літа відлітають ласками в вирій,
У долі безкраї, за обрії летять.
А Вам, дороженька, на ниві життєвій
Сьогодні від роду вже 80.
Хай нових днів ще буде безліч,
Без ліку щастя та пісень.
Вітання від усього серця
Прийміть в цей ювілейний день.
Багато за плечима років
А скільки смутку та тривоги,
Легких й складних життєвих кроків,
Які зіслали Вам Господь Бог.
Дай Боже, Вам, надати щастя,
Добра, любові та тепла,
Хай все найкраще Вам додасється,
Щоб доля доброю була.
Хай Матінка Божа – царичка-цвєта.
Дарує Вам добрі і многі літа.*

Новий візит білівчан до Києва

У п'ятницю, 24 січня, група добровольців під проводом сільського голови Володимира Шматька, знову вирушила до столиці України.

Дана поїздка zorganizувалася напрочуд швидко. Через соціальні мережі та персональний сайт Білівської сільської ради було поширено інформацію про поїзду та збір коштів і їжі. З великою оперативністю люди почали приносити гроші, продукти, теплий одяг у приміщення редакції газети «Білівський часопис», що у сільській раді. Так само швидко збиралася і група охочих їхати на Майдан.

У п'ятницю, ввечері, дев'ятеро жителів Білої і двоє чортківчан, виїхали у столицю; у понеділок, вранці, добровольці повернулися назад. До речі, за час перебування, Володимир Шматко встиг сказати своє слово зі сцени Майдану і дати коментар за приводу, того що відбувається, журналістам «5 каналу».

Ось, що нам вдалося почути з вуст пана Володимира про Майдан: «Люди, які перебувають на Майдані, переносять чимало незручностей: поганий сон, незадовільні санітарні норми, нестерпний холод. І я не кажу, про людей, які приїжджають на два-три дні, як ми, а про тих, хто там від початку. Це люди, які йдуть на передову, будують барикади, надають медичну допомогу, готують їжу, виконують різного виду роботу. Вони покинули домівки та сім'ї, для того, щоб захистити свій народ і добитися справедливості. І навіть після трагічних подій – смерті шістьох людей, великій кількості травм та арештів, активісти продовжують безстрашно боротися. Побувавши там, я особисто переконався, що так просто, без досягнення свого і покарання винних, ці люди не здадуться і стоятимуть до останнього».

На завершення пан Володимир сказав, що одна річ, за яку можна подякувати президенту, це те, що люди зі всіх куточків України об'єдналися. Справді, останнім часом я й сама помітила, що тема Сходу і Заходу, як двох протилежних частин однієї держави, плавно зникає з буденних розмов громадян. Тепер донеччани і тернополяни стали називатися одним поняттям – український народ. І не важливо україномовний він чи російськомовний, головне, що бореться за одну ідею. Слава Україні! Героям Слава!

Аліна Сокальська

У Білій повісили чорні стрічки в знак жалоби за загиблими майданівцями

У Білій повісили чорні стрічки в знак жалоби за загиблими майданівцями

За останні декілька днів Свромайдан поніс непоправні втрати – за офіційними даними загинуло шестеро активістів. У зв'язку з такими трагічними подіями, сільський голова Володимир Шматко дав наступне розпорядження: з 22 по 24 січня оголосити Дні жалоби на території с. Біла (пропонуємо ознайомитися з копією документу розпорядження). В зв'язку з цим 22 січня національні прапори на державних установах були приспущені і прикріплені чорні стрічки.

Село Біла сумує разом з близькими загиблих і висловлює їм своє глибоке співчуття.

Мирний мітинг пройшов у Білій

Закінчення, початок на стор. 1

Також за його ініціативи було проведено голосування за прийняття і написання звернення від жителів села Біла

до чинного Президента з основною вимогою: припинити кровопролиття. Всі присутні проголосували «за». Слово надали й іншим небайдужим громадянам: директору Білівської школи, Яровому Юрію Михайловичу, директору ДП «Нива» Батрину Павлу Івановичу, жителю села Топорівський Надії.

Звісно, мітинг у селі немає такого впливу, як у столиці, проте своїх зібраних люди показали, що їм небадьужа доля України. Своїми щирими молитвами й слізьми білівчани засвідчили скорботу за загубленими життями молодих героїв. Вічна їм пам'ять. Слава Україні! Героям Слава!

Аліна Сокальська
Фото Івана Кулика

Прийшов час реальних дій!

Такої думки дотримується сільський голова Білої Володимир Шматко. 24 січня на центральній площі Чорткова пройшло віче, організоване штабом страйкового комітету, вєдучим якого на погоджувальній раді обрали пана Володимира.

Одним з головних призначень сьогоднішнього віче було домогтися розпуску Партії Регіонів у Чортківському районі та прийняти План подальших дій Національного штабу спротиву.

Одним з головних призначень сьогоднішнього віче було домогтися розпуску Партії Регіонів у Чортківському районі та прийняти План подальших дій Національного штабу спротиву.

виходу зокрема, мера Чорткова, Михайла Вербіцького та голову Чортківської райдержадміністрації Степана Кобіса, присутніх там, зі складу Партії регіонів, а також всіх, хто ще там числиться. Всі за-

виходу зокрема, мера Чорткова, Михайла Вербіцького та голову Чортківської райдержадміністрації Степана Кобіса, присутніх там, зі складу Партії регіонів, а також всіх, хто ще там числиться. Всі за-

виходу зокрема, мера Чорткова, Михайла Вербіцького та голову Чортківської райдержадміністрації Степана Кобіса, присутніх там, зі складу Партії регіонів, а також всіх, хто ще там числиться. Всі за-

виходу зокрема, мера Чорткова, Михайла Вербіцького та голову Чортківської райдержадміністрації Степана Кобіса, присутніх там, зі складу Партії регіонів, а також всіх, хто ще там числиться. Всі за-

виходу зокрема, мера Чорткова, Михайла Вербіцького та голову Чортківської райдержадміністрації Степана Кобіса, присутніх там, зі складу Партії регіонів, а також всіх, хто ще там числиться. Всі за-

виходу зокрема, мера Чорткова, Михайла Вербіцького та голову Чортківської райдержадміністрації Степана Кобіса, присутніх там, зі складу Партії регіонів, а також всіх, хто ще там числиться. Всі за-

виходу зокрема, мера Чорткова, Михайла Вербіцького та голову Чортківської райдержадміністрації Степана Кобіса, присутніх там, зі складу Партії регіонів, а також всіх, хто ще там числиться. Всі за-

«Свобода» і представниці Чортківського національного штабу спротиву, які теж підтримали думку народу і засудили дії злочинної влади та кровопролиття на вулиці Грушевського.

Кульмінацією віче було, звісно, прийняття плану дій Чортківського національного штабу спротиву на наступні дні. Зокрема були прийняті такі положення: забезпечення виходу членів діючої владної верхівки міста Чорткова, які перебувають в Партії регіонів, з її складу, найменування центральної площі Чорткова Площею Героїв Євромайдану, вилучення з магазинів району продуктів виробництва власності злочинної влади, закриття в зв'язку з трагічними подіями у Києві розважальних закладів міста Чорткова, встановлення на Майдані намету від Чортківського району з обігрівом та всім необхідним приладам тощо. Також під час зібрання були обговорені фінансові питання збору коштів на Євромайдан і пов'язаних з ним витрат.

Сьогоднішнє віче показало рішучість громади і її бажання справедливості. Вже багато людей декількома днями раніше виїхало до Києва. А сьогодні група добровольців на чолі з Володимиром Шматком поспішить на підмогу своїм співвітчизникам. Тож, побажаємо їм удачі і шасливого повернення з перемоги. Слава Україні! Героям Слава!

Аліна Сокальська
Фото Сергія Коцана

Поки живуть традиції – доти живе народ!

У ці слова щиро вірять жителі Білої. Адже по всій області славиться село своїми мешканцями, які знають і не сміють забувати традиції, що роблять їх справжніми українцями.

Історія вертепу у Білій бере починати з радянських часів (50-ті рр.) Тоді, у різдвяні дні по вулицях села ходили переодягнені у саморобні костюми хлопці та дівчата. Аматорський вертеп

складався з Ірода, Ангелів, Чорта, Жиди та Смерть, хоча кількість персонажів могла і варіюватися. Актори розігрували сценку, в якій за біблійним переказом Ірод хотів вбити Боже дитятко, а

жителі села збігалися на це поглянути. Згодом, з прийняттям незалежності сільський вертеп почав потроху зникати з вулиць і переноситися у церкву та місцеві установи. (використані відомості з книги «У водовертях Серету», автор П. Федоршин)

Цьогоріч Білецький вертеп гуляв по селу в старий Новий рік. Завітали «перебрани» до сільських установ, де щедро засіяли, колядок заспівали, і сценку розіграли. Співочий актив вертепу склав народний хор, а акторську майстерність проявляли учні школи. Яскраві костюми, мелодійні коляди, а найголовніше святковий дух, гадаю, забезпечили і учасникам вертепу, і тим, хто їх гостинно зустрів, відмінний настрій аж до завершення свят.

Надіюся, що славна традиція вертепу не зникне, а передаватиметься з роду в рід, від батька до сина і творитиме маленьку казку у незвичайний різдвяний час. Христос Народився! Славимо Його!

Аліна Сокальська
Фото Івана Кулика

Дитсадок прийшов колядувати!

В зв'язку зі складними подіями, що зараз мають місце в Україні, різдвяний вертеп у Білівському дитсадку «Сонечко» був перенесений. Проте, через тиждень, 30 січня, актову залу садочки віщериць наповнилася батьками, які з нетерпінням чекали виходу своїх малят.

Дитсадок «Сонечко» любить дивувати і роблять це напрочуд професійно. Вихователі закладу щоразу готують цікаві постановки, зі всією серйозністю відносячись до численних репетицій з вихованцями. Не відстають і фантазери-батьки, які завжди підбирають своїм чадам яскраві і оригінальні вбрання.

Вертеп відбувався згідно всіх українських традицій. Та не тільки саме вертепне дійство мали змогу побачити глядачі. Гостинні господарі садочки закликали всіх і на імprovізований Святвечір. Старанно готували вихователі Святу вечерю, і всіх звичаїв з нею пов'язаних також дотримувалися. Та ось настав час і очікуваного вертепу. Як годиться, Пастухи, Ангели, Жиди, Чорт, Смерть, Воїн та Ірод розіграли знайому всім сценку. Не підвели й інші вихованці садочки, які красуючись у народних одяжках колядували, прославляючи новонародженого Ісуса.

Через хитромудрі костюми деяких дітях було просто не впізнати. А скільки мудрості та майстерності вклали діти у виведені їм репліки! Одним словом, готова акторська трупа.

Надіюся, що наступного року вертепне дійство минатиме у більш радісний світ для України часи. Вірю, що Господь Бог у цьому нам допоможе. Христос Народився! Славимо Його!

Аліна Сокальська
Фото Сергія Коцана

19 січня – Водохреща або Йордан

Третє, завершальне свято різдвяно-новорічного циклу, яке в народі називають Йордан або Водохреща, православні та греко-католицькі християни відзначають 19 січня. Тому воно збігається зі ще одним великим празником Богоявлення.

Коли Ісус Христос досяг 30-річного віку, він прийняв хрещення в річці Йордан. Вийшов на берег, а з небес почувся голос Бога-Отця, який назвав Ісуса своїм Сином. І на нього зійшов Святий Дух в образі голуба. Звідси ще одна назва — Богоявлення. Православні та греко-католики вважають, що саме це свято засвідчує таїнство Святої Трійці. Адже в цей день, за християнським вченням, з'явився Бог у трьох іпостасях: Бог Отець — в голосі, Син Божий — у плоті, Дух Святий — у вигляді голуба.

Вважається, що на Водохреща, з опівночі до опівночі, вода набуває цілющих властивостей і зберігає їх протягом року, лікуючи тілесні й духовні хвороби. В цей день у всіх містах і селах, де є церкви, святять воду. Від найдавніших часів Східна Церква поважає освячену йорданську воду за святість, чудодійну силу у справах душі й тіла. Св. Іван Золотоуст у проповіді на празник Богоявлення каже: «В цей празник опівночі всі зачерпнувши води, приносять її додому і хоронять увесь рік... І діється дивне явище: та вода у своїй істоті не псується від довгого часу, але зачерпнена сьогодні, вона через цілий рік, а часто і два, і три роки остає незіпсованою і свіжою. І по таким довгим часі вона така, як і вода щойно взята з джерела».

Віру нашої Східної церкви в силу і благословення йорданської води найкраще віддзеркалює зміст молитви та обрядів Великого Водохреща. У молитвах багато разів призиваємо св. Духа, щоб він зійшов, очистив і освятив воду та надав їй лікувальну силу в користь душі й тіла. Велике кенія при освяченні води має аж 26 прошень, де приходять такі прошення: «Щоб освятилися води ці силою, діянням і зшестям св. Духа», «щоб на води ці сходило очищальне діяння пре сушої Трійці», «щоб була їм дарована благодать ізбавлення, благословення Йорданове, силою і діянням і нашестям св. Духа» та інші.

За матеріалами із книги
«Пізнай свій обряд»
о. Юліана Камрія, ЧСВВ
та сайту <http://traditions.org.ua>